

מזמור שירו לה' שיר חדש פי  
נפלאות עשה.

באן יש להסתפל, שפל מה  
שברא הקדוש ברוך הוא בעולם,  
כלם אומרים שירה ותשבחות  
לפניו, בין למעלה בין למטה.  
ואם תאמר שהם מעצמם [ר"א הו]  
אומרים את השירה הזו - כך זה  
ודאי! שזהו סוד עליון. אבל  
אלו, הארון היה על גבן. וכיון  
שהארון נשקל עליהם ושמוהו  
למעלה, הן שרו [נ"א לא שכחו]  
שירה, שהרי כיון שנגטל מהן  
הארון, היו גועות בדרך שאר  
הפרות של העולם ולא אמרו  
שירה. ודאי שהארון שעל גבן  
עשה אותן לזמר.

מזמור. הרי בארנו, ונתבאר,  
ובכל פתוב מזמור לדוד או לדוד  
מזמור, וכאן לא אמר דוד כלל.  
אלא מזמור, שעתידה רוח  
הקדש לזמר אותו בזמן שיקים  
הקדוש ברוך הוא את ישראל מן  
העפר, ואז שירו לה' שיר חדש.  
אז הוא חדש. שהרי שירה כזו  
לא נאמרה מיום שנברא העולם.

### תוספתא

רבי יוסי בן יהודה הלך  
לראות את רבי חייא. אמר לו,  
יאמר מר אם שמע את הפרשה  
הזו, איך אמרו בעלי הברייתא  
שפרשה בענין הנשמה. אמר,  
אשרי חלקם של הצדיקים  
בעולם הבא, שכף התורה היא  
בלבם כמעין גדול של מים,  
שאף על גב שסותמים אותו -  
מרב המים פותחים מעינות  
שנובעים לכל עבר.

בא תשמע, רבי יוסי, אהוב  
אתה. אני אמר לך בפרשה הזו,  
לעולם אין גוף האדם נכנס  
בחשבון הצדיקים על יד דומה,  
עד שתראה הנשמה פנקס

הבא אית לאסתפלא, דכל מה דברא קדשא  
ברוך הוא בעלמא כלהו אמרי תשבחו  
ושירתא קמיה בין לעילא בין לתתא, ואי  
תימא דאינהו מגרמיהו (ר"א ל"ג הו) אמרי  
שירתא דא, הכי הוא ודאי דרזא עלאה איהו,  
אבל הני, ארונא הוה על גבייהו, וכיון  
דארונא אשתקיל עלייהו ושיויה לעילא  
אינון שרירו (נ"א לא שכחו ב) שירתא, דהא כיון  
דאתנטיל מנייהו ארונא הוה געאן פאורח  
שאר פרות דעלמא ולא אמרו שירתא. ודאי  
ארונא (דף קבג ע"ב) דעל גבייהו עביד לון  
לזמרא.

מזמור. הא אוקימנא, ואתמר בכלא כתיב  
מזמור לדוד או לדוד מזמור. והכא  
לא אמר דוד כלל. אלא מזמור דרוח קדשא  
זמין לזמרא ליה לזמנא דיוקים קדשא בריך  
הוא לישראל מעפרא. וכדין שירו ליי שיר  
חדש, כדין איהו חדש, דהא שירתא כהאי  
לא אתמר מיומא דאתברי עלמא.

### תוספתא

רבי יוסי בן יהודה אזיל למיחמי לרבי חייא, אמר  
ליה לימא מר אי שמע האי פרשתא הך אמרו  
מארי מתניתא דפרשה בענינא דנשמתא. אמר זכאה  
חולקיהון דצדיקיא בעלמא דאתי, דכך היא אורייתא  
בלבהון כמבועא רבא דמיא, דאף על גב דמסתמיין  
ליה, מסגיאות מיא פתחי מבועין דנבעין לכל עיבר.

תא שמע רבי יוסי רחיקא את, אנא אימא לך בהאי  
פרשתא, לעולם אין גוף האדם נכנס בחשבון  
הצדיקים על יד דומה, עד שתראה הנשמה פנקס  
סימנא שנותנין לה הכרובים בגן עדן.

עד שתראה הנשמה פנקס סימן שנותנים לה הכרובים בגן עדן.

אמר רבי יוסי, אני שמעתי שהנה הנשמה, אחר שנכנסת לשם, היא הולכת לעלות למקומה למעלה, ולא לרדת למטה. אבל קדם שתעלה ותכנס, נעשית אפטרופוס הגוף על יד דומה, ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

אמר רבי חייא, הנה רבי אלעזר אמר, שהרי דומה יודע קדם, משום שמכריזים עליה בגן עדן. אבל אני כף שמעתי - שבזמן שנותנים לה פנקס, חוזרת על הגוף להכניסו בפתק של הצדיקים על ידי דומה. זהו שכתוב אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני. מה זה כסף השדה? זה הכסוף של ארבע מאות העולמות שנותנים לו לירשה.

בשרב יוסף היה שומע הפרשה הזו מראשי הישיבה, היה אומר: מי שהוא עפר, מה הוא [ריק] זוכה לזה? מי יזכה ומי יקום? זהו שכתוב (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' וגו'.

אמר רבי אבא, בא ראה מה שכתוב, וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף. זהו הכסוף הגדול שהם עולמות וכסופים. ארבע מאות שקל כסף - ארבע מאות עולמות והנאות וכסופים. עבר לסחר - רב נחמן אמר, שיעבר כל שערי שמים וירושלים של מעלה, ואין מוחה בידו.

בא ראה מה כתוב, ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו. ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם מפתק של המנה על ידי דומה. אמר רבי יצחק, כף למדנו, כל אותם שכתובים בידי דומה וממנים על ידו, יקומו לזמן שעתיד להחיות שוכני עפר. אוי לרשעים שאינם כתובים על ידו בפתק, שיאבדו בגיהנם לעולמים, ועל זה נאמר (דניאל יב) ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר, (עד כאן תוספתא)

אמר רבי יוסי אנה שמענא דהא נשמתא בתר דעזילת תמן היא אזלת לסלקא לאתרה לעילא ולא למיחת לתתא, אבל קודם שתעלה ותכנס אפטרופוס הגוף על יד דומה ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

אמר רבי חייא הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע קודם משום דמכריז עליה בגנתא דעדן. אבל אנה כף שמענא, די בעדנא דיהבין ליה פנקסא חזר על גופא לאעיל ליה בפתקא דצדיקיא על ידי דדומה. הך הוא דכתיב אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני. מהו כסף השדה, דא כסופא דעלמין ארבע מאות דיהבין ליה לאחסנא.

רב יוסף פד הוה שמע פרשתא דא ממאריהון דמתיבתא, הוה אמר, מאן דאיהו עפרא מאי קא (ריקנא) זכי להאי. מאן יזכה ומאן יקום הך הוא דכתיב, (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' וגו'.

אמר רבי אבא תא חזי מאי דכתיב וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף, דא הוא כסופא רבתא דאינון עלמין וכסופין. ארבע מאות שקל כסף, ארבע מאות עולמות והנאות וכסופין. עובר לסוחר. רב נחמן אמר שיעבור כל שערי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה.

תא חזי מה כתיב ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם מפתקא דממנא על ידי דדומה. אמר רבי יצחק הכי גמירנא כל אינון דכתיבין בידוי דדומה וממנן על ידי יקומון לזמנא דזמין לאחיא דיירי עפרא. ווי להון לרשיעיא דלא כתיבין על ידי בפתקא, שיאבדו בגיהנם לעלמין, ועל דא נאמר (דניאל יב) ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר, (עד כאן תוספתא)

אמר רבי יצחק, כף למדנו, כל אותם שכתובים בידי דומה וממנים על ידו, יקומו לזמן שעתיד להחיות שוכני עפר. אוי לרשעים שאינם כתובים על ידו בפתק, שיאבדו בגיהנם לעולמים, ועל זה נאמר (דניאל יב) ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר. עד כאן תוספתא